

29 Μαΐου 2014

Η χαρά της θέας της Θεοτόκου

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αδύνατον είναι ο νους μας να φαντασθεί το υπέρλαμπρον εκείνο φως, με το οποίο αστράπτει η μακαρία Παρθένος εις τον Παράδεισον. Η σελήνη, ο ήλιος είναι

σκοτεινά πράγματα, παραβαλλόμενα με εκείνο το ανεκκλάλητον κάλλος, το οποίον βλέπουσιν, και δεν χορταίνουσιν οι Μακάριοι. Τι ωραίων; Τι φαινόν; Τι θεοειδές θέαμα εις τα μάτια των Σεραφίμ;

Τούτο επεθύμησε να ειδεί ένας νέος πολλά ευλαβής της Παρθένου, και έκαμε προς αυτήν τοιαύτην δέησιν: «Μαρία, γλυκύτατον όνομα, όπου εγώ μετά Θεόν σέβω και προσκυνώ, με όλον τον πόθον και ευλάβειαν της ψυχής μου, διάτι είσαι της ψυχής μου η παρηγοριά και η χαρά, αν εύρηκα χάριν ενωπίον Σου ο ταπεινός δούλος Σου, μίαν χάριν να μου κάμης, σε παρακαλώ. Ανάμεσα εις τα άλλας εύεργεσίας, να με αξιώσης να σε ιδώ καθώς είσαι εις τον Παράδεισον. Αξιώσον με, Αειπάρθενε Κόρη, αξιώσον με, Μήτηρ έλεους, ας σε ιδώ, και ευχαριστούμαι να χάσω ένα από τα μάτια μου».

Εισήκουσεν η πάναγνος Δέσποινα του ευλαβούς της δούλου την προσευχήν. Του εφάνη μίαν νύχτα εις τον ύπνον του ολόλαμπης, με όλο εκείνο το φως της δόξης, με το οποίον λάμπει εις τον ουρανό. Εξύπνησεν ο νέος, και αληθινά έχασε το ένα από τα μάτια του, μα από την χαράν όπου είχε, πως ηξιώθη να ιδή την Βασίλισσαν του ουρανού και της γης, δεν ελυπάτο ολότελα, πως εστερήθη το φως του. Μάλιστα πάλιν παρακαλεί να την ιδή άλλην μίαν φοράν, και ευχαριστείται να χάση και το άλλο του μάτι, όπου του έμεινε. Και πάλιν ηξιώθη, πάλιν την είδε. Μα τι λογιάζετε, Χριστιανοί; Πως τάχα να έμεινε τυφλός και από τα δύο μάτια; Η συμπαθέστατη Μήτηρ του Θεού, ώσαν του εφάνη την δεύτεραν φοράν, όχι μόνον δεν τον εστέρησεν από το ένα μάτι, όπου του έμεινε, μα του έστρεψε και το άλλο, όπου είχε χαμένον. Εξύπνησεν ο νέος εκείνος με τα δύο μάτια υγιή, και όλος εκστατικός από την διπλήν χαράν, με πολλά δάκρυα ευλαβούς αγαλλιάσεως, έδωκε τη Θεομήτορι χιλίας ευχαριστίας.

Επισκόπου Ηλία Μηνιάτη

Πηγή: isagiastriados.com